

Ukazanja u Fatimi – kako je nebo odabralo malene da prenese svoje poruke svijetu

Gradić smješten gotovo u središtu Portugala, u gorju Serra d'Aire, postao je 1917. godine mjestom najčudesnijih događaja u 20. stoljeću – Gospinih ukazanja. Poruke iz Fatime su proročanske, neke od njih dugo vremena tajne, a odnose se velikim dijelom na događaje koji su mijenjali povijest čovječanstva u prošlom stoljeću. Dvoje drugih malih vidjelaca Franjo i Jacinta umrli su 1919. i 1920. Lucija de Jesus dos Santos, posljednja vidjelica iz Fatime, u vječnost je zakoračila 13. veljače 2005. godine. Oni su 2000. godine proglašeni najmlađim blaženicima nemučenicima u povijesti Crkve. Nebo je i ovaj put izabralo neznatne i ponizne službenike da svijetu prenese svoju poruku.

Dok se 13. svibnja 1917. godine po crkvama u svijetu čitalo pismo Benedikta XV. "Ponizna službenica Gospodnja", a Europom bjesnio I. svjetski rat, zbililo se prvo ukazanje u Fatimi. Papa Benedikt XV. se spomenutim pismom „javno“ obraćao Isusovoj majci da zaustavi rat i zahtijevao da se po cijelom svijetu organiziraju molitvene akcije za mir na čelu s dječicom. U istom dokumentu naređuje da se zaziv "Kraljice mira, moli za nas" i službeno uvrsti u Gospine litanije.

Tog istog dana Eugen Pacelli, budući papa Pio XII. (za čijeg će pontifikata biti vođen najveći dio II. svjetskog rata – na koji se i odnosio velik dio fatimskih poruka), biva iz ruku pape Benedikta XV. zaređen za biskupa. Ne zaboravimo da je Portugal još od XII. stoljeća bio posvećen BDM, no u trenutcima fatimskih ukazanja odnosi između aktualne vlasti i Vatikana su bili u prekidu, a položaj Katoličke Crkve nezavidan. Troje djece je već od 1915. godine bilo pripravljano na čudesne susrete u 1917. godini. Već 1915. i 1916. godine troje malih pastira – Lucija, Jacinta i Franjo – imali su četiri viđenja i susreta s Anđelom čuvarom (Anđelom Portugala), o čemu je u svojim "Memoarima" vrlo detaljno izvijestila Lucija. To su samo neki od čudesnih i znakovitih zbivanja povezanih s početkom ukazivanja.

Bila je nedjelja 13. svibnja. Lucija (10 godina), Franjo (9) i Jacinta (8) su se poslije povratka s rane mise sa svojim stadima uputili u Cova da Iriju (Irijsku dolinu – ime Irena u grčkom jeziku označuje osobu koja voli mir). Poslije molitve krunice pastirima se ukazala iznad česmine "divna Gospođa, sva od svjetla, sjajnija od sunca". Zamolila ih je da tu dolaze svakog 13. u mjesecu sve do listopada.

Prvo su opazili dva svjetla, poput bljeska, a zatim Gospu. Lucija je ovako opisala: "Bila je to jedna Gospođa potpuno odjevena u bijelo, sjajnija od sunca, oko koje se širilo svjetlo sjajnije i blistavije od onog koje isijava kristalna posuda puna čiste vode obasjana zlatnim zrakama

sunca. Njezino lice, neopisivo lijepo, nije bilo ni tužno ni veselo već ozbiljno. Ruke skupljene kao na molitvu, bile su nagnute i okrenute prema gore. Na desnoj ruci visjela joj je krunica."

Gospa je razgovarala s Lucijom. **Prvo je poručila**, da se ne boje i da im ništa neće napraviti. Zamolila ih je, da dolaze na isto mjesto svakog trinaestog u mjesecu u isto to vrijeme šest mjeseci zaredom. Gospa: "Hoćete li prikazati Bogu sva trpljenja koja vam želi poslati kao zadovoljštinu za grijeha kojima je uvrijeđen i kao molitvu za obraćenje grešnika?" Lucija: "**Da, hoćemo.**"

Gospa je pomacima ruku rasula prema njima jako svjetlo, koje im je prodrlo do najskrovitijih dijelova duša, pa su vidjeli sebe u Bogu, jasnije nego da su se promatrali u najboljem ogledalu.

Nakon par trenutaka Gospa je nadodala: "Molite krunicu svaki dan kako biste izmolili mir svijetu i svršetak rata."

U svim ukazanjima Gospa je zahtijevala pokoru te da se molitvom, osobito krunice, izmoli mir u svijetu. Već na drugom susretu je kazala da će Jacintu i Franju brzo uzeti k sebi u nebo, a da će Lucija živjeti dulje od njih. Gotovo u svim ukazanjima govorila je o potrebi pokore, molitve, pobožnosti prema svom Prečistom Srcu i potrebi obraćenja cijelog svijeta. Sržni događaj se zbio 13. srpnja. Troje malih pastira su imali viđenje pakla koji im je pokazala Gospa, ali su dobili i upozorenje da će, ako se u svijetu ne prestane s vrijeđanjem Boga, doći do još

strašnijeg rata za vrijeme pontifikata Pija XI. Predznak će biti noć obasjana svjetlošću (što se uistinu i zbililo u noći s 25. na 26. siječnja 1938. godine). Taj put BDM je govorila i o obraćenju Rusije, odnosno mogućnosti da ona svoje zablude proširi po svijetu. Također je upozorila na silne patnje koje čekaju Svetog Oca i ljude dobre volje. No naglasila je da će na koncu Rusija biti posvećena njezinu Prečistom Srcu i da će se obratiti. To je ukratko sadržaj prve dvije tajne. Taj dan je Gospa izgovorila i djecu naučila molitvu koja će se od tada moliti poslije svakog desetka krunice ("O moj Isuse, oprosti nam naše grijeha..."). Treća tajna će ostati nepoznata sve do 2000. godine kada ju je Sveta Stolica konačno objavila. Otkrivanje tajne očekivalo se desetljećima i mnogi su senzacionalistički tvrdili, poneki i vjerovali, da ta tajna sadrži viziju svršetka svijeta. Kada ju je Vatikan objavio, odmah je stiglo i objašnjenje od Josepha Ratzingera, tada prefekta Kongregacije za nauk vjere, da se tajna odnosi na događaje koji su se već zbililo (prije svega na teške progone kršćana u XX. stoljeću, ali i na atentat na papu Ivana Pavla II.).

Kako je i obećala na početku ukazanja u Fatimi, Gospa je pri svom posljednjem ukazanju 13. listopada objavila svoje ime – Gospa od svete krunice. Upravo 13. svibnja 1981. godine, na dan početka fatimskih ukazanja, pokušao je atentat na papu Wojtylu. On sam je kazao da svoj život i daljnji pontifikat duguje Gospi Fatimskoj. U njezinu krunu je stavljen metak kojim je bio pogođen.